

forbeholdt de mindre straffesager, hvor der alene bliver tale om bødestraf, jf. bestemmelsen i retsplejelovens § 934, stk. 1, som opretholdes uændret. Der indføres således i princippet samme muligheder for afhøring af vidner og syns- og skønsmænd, for fremme af domsforhandlingen og for afsigelse af udeblivelsesdom i sager efter såvel kapitel 77 om domsforhandling ved landsret som kapitel 80 og 81 om domsforhandling for byret, jf. henvisningen i § 928, stk. 1, og § 939 til kapitel 77.

Der er efter forslaget ikke noget til hinder for, at retten først træffer afgørelse om f.eks. afhøring af vidner efter *stk. 2* og derefter om fremme af domsforhandling efter *stk. 3*.

Stk. 1 og 2 svarer til den gældende *stk. 1*, bortset fra, at kravet om forsvarersamtykke til afhøringen er udgået, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.8.

Afgørelse om fremme af en sag efter *stk. 3*, forudsætter, at retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det følger heraf, at afgørelsen ikke kan være endelig, og at retten derfor kan beslutte at standse den fortsatte domsforhandling, såfremt der efterfølgende kommer oplysninger frem, som efter rettens opfattelse gør det påkrævet eller ønskeligt, at tiltalte er til stede.

Der foreslås i *stk. 3, nr. 3*, en sproglig præcisering i forhold til den nugældende § 847, *stk. 2, nr. 3, litra a*, således at domsforhandling kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, når der under sagen alene er spørgsmål om frihedsstraf i 6 måneder eller derunder, konfiskation, rettighedsfrakendelse eller erstatning, og tiltalte har givet samtykke til sagens fremme. Formuleringen modsvarer den i § 934, *stk. 3*, anvendte.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.7., at reglen i *stk. 3, nr. 4*, hovedsagelig er tiltænkt anvendt af domstolene i forbindelse med de mindre, ukomplicerede og mere takstmæssige lovovertrædelser og navnlig inden for færdselslovsområdet.

Efter *stk. 4* kræves det som en betingelse for at anvende de nye muligheder for at idømme frihedsstraf i tiltaltes fravær, at tilsigelsen til retsmødet er forkyndt for den pågældende personlig. Der skal endvidere være givet oplysninger om muligheden for, at han dømmes som udebleven. Det forudsættes i den forbindelse, at den tiltalte oplyses om muligheden for idømmelse af frihedsstraf.

Såfremt muligheden for at lade tiltalte anholde ønskes bibeholdt som alternativ til afsigelse af udeblivelsesdom, skal der som hidtil gives udtrykkelig oplysning herom i forbindelse med oplysningen om muligheden for afsigelse af udeblivelsesdom, jf. herved § 757.

Til nr. 23.

Efter de gældende bestemmelser i § 932, *stk. 1*, der gælder tiltale for byret, henholdsvis Sø- og Handelsretten i sager, hvor der ikke bliver tale om højere straf end bøde eller hæfte, skal dommeren lade tiltalte tilsige. Tilsigelsen skal forkyndes.

Det foreslås, at kravet om forkyndelse af tilsigelsen ikke skal gælde tilfælde, hvor der under sagen ikke er spørgsmål om højere straf end bøde. Retten kan efter forslaget bestemme, at forkyndelse skal ske, men det er forudsat, at sådan bestemmelse kun træffes undtagelsesvis.

Tilsigelsen skal herefter sendes til tiltalte på den af anklagemyndigheden opgivne adresse med en frist på normalt mindst 14 dage fra afsendelsen. En genpart af anklageskriftet vedlægges, medmindre tiltalte er gjort bekendt med tiltalen i forbindelse med en tilkendegivelse efter § 931 (»bødeforelæg«).

Er tilsigelsen afsendt til tiltaltes adresse, og udebliver tiltalte uden oplyst lovligt forfald (eller nægter han at afgive forklaring), følger det af § 934, *stk. 1*, at retten kan anse ham som den, der vedgår det ham påsigtede forhold, og påkende sagen uden videre bevisførelse, dvs. afsige dom.

En udeblivelsesdom afsagt i henhold til § 934, *stk. 1*, kan ikke frit ankes af tiltalte. Dette følger af bestemmelsen i § 962, *stk. 2, 2. pkt.*, hvorefter det bl.a. er en betingelse for tiltaltes anke af byrettens dom, at den tiltalte har givet møde i sagen. Efter de nærmere bestemmelser i § 962, *stk. 3*, kan justitsministeren dog undtagelsesvis tillade anke.

Tiltalte kan derimod begære sagen genoptaget efter nærmere regler. Af § 987, *stk. 1*, følger det bl.a., at en udebleven tiltalt, som er domfældt ved byret, henholdsvis Sø- og Handelsretten, uden at anke overensstemmende med kapitel 83, står ham åben, kan begære sagen genoptaget til ny forhandling, når han godtgør, at han har haft lovligt forfald og ved ham utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke betimelig er kommet til hans kundskab.

Efter bestemmelsen i § 987, *stk. 1*, påhviler det således domfældte at godtgøre, at betingelserne for genoptagelse er til stede. Det er forudsat ved forslaget, at der anlægges en meget lempelig vurdering, hvis tiltalte oplyser, at han ikke har fået meddelelse om tilsigelsen.

Genoptagelsesbegæringen skal efter § 987, *stk. 1, 2. pkt.*, fremsættes over for den ret, som har afsagt dom i sagen, inden for den frist, der er bestemt i § 948, jf. § 949. Denne fristbestemmelse foreslås i nr. 25 og 26 modificeret gennem ændringen af § 963, *stk. 3*, sammenholdt med den ændrede § 987, *stk. 1, 2. pkt.*, således, at fristen regnes fra det tidspunkt,